

HUDRATAJ

INFORMAČNÍ OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY V HABARTOVĚ

Ročník 5.

Číslo 2

PROSINEC 2022

UPLYNULO 50 LET OD ZALOŽENÍ ŠKOLY

Letos uplynulo 50 let od založení Základní umělecké školy v Habartově. Oslavy tohoto výročí se ponесou celým tímto školním rokem. V rámci oslav proběhl v září Koncert k 50. výročí spolu se slavnostním otevřením nového sálu, kde kromě žáků školy vystoupilo jako host Trio Arpeggio, v říjnu jsme k nám pozvali Divadlo bez zákulisí s pohádkou Káča a peklo, v listopadu jsme se účastnili Festivalu tvorby ZUŠ karlovarského kraje (*záznam ze všech třech večerů bude zveřejněn na youtube.cz*), v prosinci se mohli zájemci zúčastnit workshopu Jana Kindla Světelné objekty. A co dalšího nás ještě čeká? Už 2. února proběhne noční dobrodružná hra v budově školy, v únoru také budeme pořádat Festival souborů literárně dramatického oboru, na březen plánujeme koncert souborové hry ve spolupráci s jinými ZUŠ, na dubnový Den tance chystáme projekt tanečního oboru, výtvarný obor bude svůj projekt prezentovat v květnu a na červnový Svátek hudby pozveme kapely z ostatních ZUŠ na další festival.

PADESÁTKA

Když je člověku padesát, dostává se do takzvaného středního věku. Pomalu začíná zapomínat, trochu dětinští... Slušně se tomu říká moudrost starců, i když v dnešní době se v padesáti málokdo cítí jako stařec. Takže zbývá jen ta moudrost.

I naše škola slaví padesátku. Možná začíná dětinštět, ale to ke každé škole vlastně patří. Tak snad začne také moudřet.

redakce

Byla jsem na výstavě

Již několik let jsem studentkou akademie umění a kultury pro seniory, která funguje při ZUŠ Habartov. Mně i ostatním studentům je umožněno scházet se s lidmi stejných zájmů ve velmi příjemné atmosféře. Navštěvuji obor výtvarné výchovy, kde jsem se seznámila s nejrůznějšími technikami, které obohatily moje výtvarné práce.

V říjnu mi bylo nabídnuto, abych se zúčastnila vernisáže výstavy prací žáků ZUŠ našeho kraje v Krajské knihovně v Karlových Varech. Nic moc jsem od toho nečekala, byla jsem však příjemně překvapena. U každého obrázku jsem se musela chvíli zastavit. Každý z nich mi přinesl nějakou novou inspiraci.

Viděla jsem nádherné kresby, koláže, tisky, obrázky tvořené kombinovanými technikami. U některých by mě ani nenapadlo, že jsou možné. Upoutaly mě zejména koláže vytvářené z drobných kousků papíru, které se vůbec nelišily od originálních fotek.

Pak jsem se musela několikrát vrátit k obrazu městské ulice, který byl vytvořen zkušenými tahy špachtlí zřejmě akrylovými barvami. Zajímavé na něm bylo i to, že byl dokončen suchými pastely.

Takto bych se mohla rozplývat nad každým obrázkem. Proto raději napíši, že pro mě byla výstava velmi inspirativní a že jsem si z ní odnesla velmi příjemné dojmy.

Mgr. Jaroslava Janáčková

NA PRKNECH, CO ZNAMENAJÍ SVĚT

Večer tance v karlovarském divadle

Listopadového Festivalu tvorby ZUŠ se zúčastnilo i trio habartovských tanečnic se svým představením *Diskutéri*. Se stejnou choreografií děvčata vystupovala už dřív přímo v naší škole, tehdy ale pod názvem *Nalad'te si kanál*. V následujícím rozhovoru se Justýna Hloušková, Kateřina Majerová a Alena Tvrzová zamýšlely nad svým vystoupením.

skutečné velké divadlo

Just'a: Mě dělalo potíže, že mě diváci viděli a já je ne. Věděla jsem, že je v hledišti dav lidí, ale přitom jsem koukala do tmy. Nevěděla jsem jim do obličejů, nevěděla jsem, jak reagují.

Kačka: Mě se líbila světla, všechno bylo dobře nasvícené. Také tam byl velký prostor, na kterém se dalo tančit. Mohly jsme se roztančit a přitom jsme se nebály, že někam spadneme.

Ája: Mě se líbil tvar jeviště. Bylo hluboké, dalo se jít hodně

dopředu. Pro mě bylo naopak příjemné, že jsem neviděla na diváky.

zákulisi

A: Vzadu je takové stínové divadlo. Je tam napnutá bílá plachta, za kterou se mohou rozsvítit světla. Když pak mezi plachtu a světla vyjde člověk, diváci vidí jen jejich siluety.

K: Je to tam pěkné, jsou tam chodby, schody, šatny v horním, v dolním patře, všude se tím dá procházet, samé klikyháky. Bavilo mě hledat, kam si máme sednout. Je to tam obrovské a strašně propletené. My jsme měli společnou šatnu s ostrovskými tanečnicemi, které učí také naše paní učitelka Karin. I když nás bylo hodně, pro všechny bylo dost místa. Plno osvícených zrcadel, skříně, koupelna, reproduktor, abychom věděly, co se právě děje na jevišti – to všechno v jediné šatně.

J: Připadala jsem si jako v bludišti. A šatny, jako bychom byly nějaké filmové hvězdy.

choreografie

K: Jde vlastně o hádku mezi třemi. Každá z nás má svůj názor a hádáme se pohybem. Některá z nás začne a další jí do toho skočí – *ne, tak to nebude!*

J: Podle nás jsme se hádali, že jedna má fotbal, druhá koně s parkurem a třetí hokej – a samozřejmě jsem nakonec vyhrála já s koněm a parkurem.

A: Byla to vlastně improvizace. Měli jsme danou osnovu, které se budeme držet. Říká se tomu řízená improvizace.

K: Paní učitelka nám řekla *Dělejte to těmito pohyby, teď lokty, teď zas kolena a podobně*. Ale kroky jsme si vymýšlely samy. Když jsme šly na jeviště, tak jsme přesně nevěděly, jak to bude vypadat. Ale musely jsme dodržet, co nám paní učitelka řekla – dělat ostré pohyby, zaseknout se a hádat se jedna přes druhou. Byla určená místa, kde se máme zastavit. Tak třeba Just'a seděla na židli, my jsme zatím s Ájenkou šly do popředí, začaly se hádat a najednou k nám Just'a přišla a řekla *Dost!* Prostě rukama řekla *A dost! Teď se začnu hádat já!*

hudba

J: Já bych tomu řekla hudba improvizovaná věcmi. I když ta hudba vlastně improvizovaná není. Viděli jsme k ní grafickou partituru.

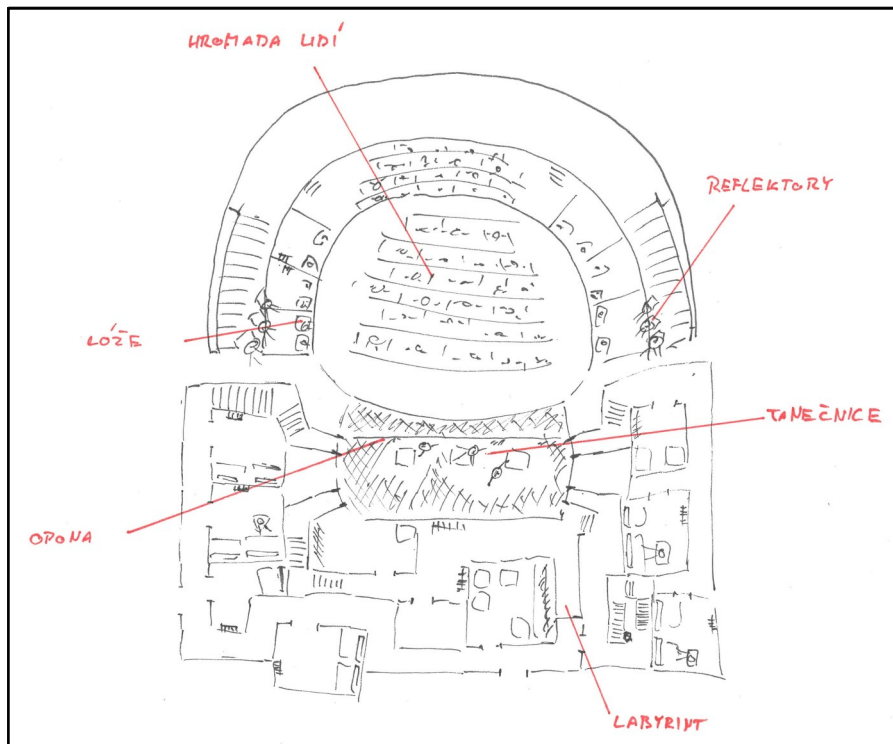
K: Slyšela jsem třeba zvonění, v jedné části někdo bouchl kládívem do železa nebo spadly klíčky.

J: Já jsem slyšela bublání do vody brčkem.

A: Nebo různé šustění, šumění.

J: Jako když nefunguje televize.

K: Také tam létala vzducholoď, tedy vlastně letadlo.

J: Mě se líbilo, že jsme si na začátku na tu muziku mohly vymýšlet, co chceme. Rovnou mě napadaly pohyby.

K: Mám ráda muziku bez zpěvu. Také mě rovnou napadaly pohyby, ale celou sestavu bych si k tomu asi nezapamatovala.

A: Byla to úplně jiná hudba, než na jakou jsme zvyklé. Bylo zajímavé na ni vymýšlet tanec.

ještě k choreografii

J: Že tam budou židle, to jsme vymyslely společně s paní učitelkou. Každá jsme si vybrala barvu židle a k ní jsme rovnou nechaly připravit kostým. Já měla červenou židli i červený kostým, Kačka si k bílé židli vybrala světle modrý kostým a Alenka měla kombinaci černá – tmavě modrá.

K: Líbilo se mi, že jsme do pohybů dávaly celou svoji energii, bylo to prostě waw! Ta energie z toho byla vidět.

K: Když jsme lezly po těch židlích, mohly se převrhnout. Ale my to měly dobře nazkoušené. Když jsme tancovaly v našem sále, lezly jsme po nich víc, ale v divadle bylo potřeba zaplnit prostor, tak jsme

dostaly pokyn, ať se od židlí víc vzdalujeme.

potlesk

J: Byly jsme na naše vystoupení pyšné. I když se vždycky bojím vystupovat, že něco zkazím. Ale ten potlesk, pocit, že jsem to zvládla, že se to všem líbilo...

K: Sice už jsem to několikrát zažila, ale přesto ta tréma tam je. Říkám si, že určitě něco pokazím,

některý krok je pro mě těžký. Ale potlesk mi pak zvedne náladu. Mám pocit, že jsem to zvládla, podruhé že to bude ještě lepší a potlesk bude hlasitější. A tady v divadle byl potlesk hodně velký.

J: Když sedím v hledišti, tak to není tak silné. Ale na jevišti je potlesk pořádně slyšet.

co nás ještě napadá

K: Já bych ještě chtěla říct, co se mi líbilo na jiných představeních. Nejvíce mě zaujalo poslední představení, kde byly holky převlečené za postavy z filmu Avatar. Nebo ještě vystoupení Paříž, toho jsem si všimla už na přehlídkách v Horním Slavkově a v Chodově.

J: Vždycky se ptám nějakých kamarádek, jestli chtějí přijít na naše vystoupení. Někdy přijdou.

K: Teď na vystoupení v Karlových Varech zuška vypravovala autobus, tak tam některé naše spolužačky jely.

tanec

J: Pro mě to je něco jako sport.

K: Já ho vnímám jako umělecké dílo tvořené tělem, tak bych to asi nazvala. Je v tom hudba a pohyb.

stejná choreografie na jevišti našeho nového sálu

NĚCO Z HISTORIE NAŠÍ ŠKOLY

založen literárně-dramatický obor. Ten však fungoval pouhé tři roky, k jeho zrušení došlo kvůli nedostačitému zájmu žáků.

V roce 2006 se novým sídlem školy stala historická budova bývalé měšťanské školy v ulici Komenšského. Snahy zřizovatele o finanční úspornost vedly v roce 2010 ke sloučení se základní školou praktickou a základní školou speciální.

V roce 2015 došlo ke zrušení základní školy praktické a speciální a v budově zůstala pouze samostatná základní umělecká škola.

Vzhledem k větším nárokům na kvalitu vzdělávání došlo k navýšení počtu pedagogických pracovníků, kteří mají potřebnou kvalifikaci. Škola má dnes opět všechny obory, tedy hudební, výtvarný, taneční i literárně dramatický. Do školy dochází kolem dvou set žáků. Škola spolupracuje s jinými základními uměleckými školami, se základními i mateřskými školami ve městě a okolí, podílí se na aktivitách Místních akčních plánů, je členem Asociace základních uměleckých škol i spolku Umělecká rada ZUŠ ČR. Zapojuje se do aktivního dění základních uměleckých škol v kraji.

Nejnovější výraznou změnou ve škole je vybudování nového koncertního sálu, který vznikl přestavbou bývalé tělocvičny. K jeho slavnostnímu otevření došlo na začátku tohoto školního roku.

Naše škola letos slaví své 50. výročí, proto je dobré ohlédnout se zpět do její historie.

Základní umělecká škola v Habartově vznikla v roce 1972. Tehdy sídlila u náměstí a jmenovala se stejně jako ostatní podobná zařízení, tedy Lidová škola umění. Proto i dnes můžeme slyšet, že děti chodí do lidušky. Přijímání žáků do umělecké školy bylo podmíněno výběrovým řízením a škola začínala pracovat se 120 žáky a 6 učiteli. V tu dobu sestávala pouze z hudebního oboru, vyučovala se hra na klavír, akordeon, housle, klarinet a kytaru. Žáci LŠU se účastnili veřejných akcí, oslav výročí, klasických interních vystoupení školy a soutěží.

V roce 1975 přibyla ve škole výuka žesťových nástrojů, díky níž vznikl i dechový orchestr. Ten kromě účasti na běžných akcích reprezentoval školu na celokrajské úrovni.

V průběhu dalších let ve škole postupně klesal počet žáků, a to až za hranici existence školy, proto se LŠU stala v roce 1983 pobočkou nedaleké Lidové školy umění v Sokolově.

K opětovnému osamostatnění školy došlo v roce 1988. Prostory ke své činnosti našla v bývalé mateřské škole v Koukolově ulici. Ta-

dy v roce 1989 zahájil činnost také výtvarný obor. Tím škola získala nové žáky. Jejich počet vystoupal na 200.

V roce 1991 byly všechny lidové školy umění přejmenovány. Naše škola od té doby nese název Základní umělecká škola Habartov. V roce 1998 přibyl taneční obor.

V roce 2003 se Základní umělecká škola Habartov stala příspěvkovou organizací a zřídila odloučená pracoviště v Bukovanech a v Krajkové. O výuku v Krajkové je stále velký zájem. Pracoviště v Bukovanech se potýkalo s problémy a časem zaniklo.

V roce 2004 byl na základě inspirace z jiných uměleckých škol

Z OSLAV 50. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ŠKOLY

výroba světelných objektů na workshopu Jana Kindla

V rámci Festivalu tvorby ZUŠ proběhly různé kulturní akce. Od paní učitelky Jany jsme obdržely zprávu s nabídkou k účasti. Hned jsme se ozvaly a jely – tři seniorky z výtvarného oboru. Těšily jsme se velmi, neboť to byla naše premiéra v karlovarském divadle. V úterý jsme jely na Chvění slov a shlédly různá divadelní představení a přednesy. Děti i dospělí byli skvělí. Zaujaly mě sólové přednesy a Balada o Vilhelmině a Fridolinovi. Ve středu se konal Večer hudby. Sólová i skupinová vystoupení hudebníků byla fascinující. Vyzdvihla bych zpěv E. Pejsarové, hru na klavír J. Skalky, Rozbinální trio (dudy, housle, kontrabas) a skupinu devíti mladých hudebníků Drumband junior, která zahrála sambu na bubny a činely. Oba večery byly skutečným kulturním zážitkem, umocněným krásným prostředím karlovarského divadla. Chtěla bychom poděkovat všem, kteří nám tento prožitek umožnili.

Renate Boryšková

Poprvé jsem byla s dcerami v karlovarském divadle, kde nás nadchl jeho interiér. Seděly jsme v lóži s krásným výhledem. Děti, které vystupovaly, se vůbec nestyděly, scénky byly moc hezky zahrané, zábavné, a hlavně z reálného života.

Jitka Putyrová

Výlet do Galerie se mi moc líbil. Nejvíce mě zaujala dvojice obrazů Portrét, hlavně jeho barevné provedení. Byl moc hezky vypracovaný. S kamarádkami jsme se moc nasmály a pobavily se.

Ema Straková

Divadlo bez zákulisí: Káča a peklo

Zúčastnily jsme se výtvarné výstavy v krajské knihovně, kde jsme viděly díla nadaných žáků všech věkových kategorií z karlovarského kraje. Díla byla vytvořena všemi možnými technikami od kresby tužkou až po ruční práci s keramikou. Osobně se nám nejvíce líbil obraz zelených gumovek. Na vernisáži doplnil příjemnou náladu zpěv a hra na klávesy. Nechybělo ani občerstvení.

Pavlna Karasová, Nela Ferenecová

koncert k 50. výročí založení školy a slavnostní otevření nového koncertního sálu

muzikál Kapeska:
V příběhu jsme se dostali na pohádkový ostrov, kde spolu žijí tři království známá z pohádek – království Popelky, Zlatovlásky a Hloupého Honzy. Celý ostrov chtěl král temných sil Kates ovládnout a zničit veškerou přírodu i Kapesku, královnu přírodních sil. Králové, královny, a především jejich děti se pustili do nerovného boje se zlým vetřelcem, aby všechno skončilo tak, jak se na správnou pohádku sluší a patří.

(z výpravy do karlínského hudebního divadla v Praze na konci loňského školního roku)

CO JSME JEŠTĚ ZAŽILI

Hned na úplném začátku školního roku vystoupili naši žáci na Slavnostech města Habartov.

Advent v Habartově děti zahájily koncertem při rozsvěcení vánočního stromu na náměstí. Každou další adventní neděli se pak scházely u stromu, aby si zazpívaly.

Mladší žáci se zúčastnili Mikulášského koncertu, ti starší vystoupí na Vánočním koncertě.

Dvakrát jsme se vypravili i do

nedaleké Lomnice. Poprvé na zahájení Adventu, podruhé na Vánoční koncert ve velmi chladném lomnickém kostele. Tam zahráli učitelé spolu s nejzkušenějšími žáky.

V polovině prosince jsme podnikli další výpravu do Prahy, tentokrát do Rudolfiny. Slyšeli jsme hudebníky České filharmonie, sólové hráče na housle Leonidase Kavakose a na marimbu Daniela Mikoláška a Hudbu hradní stráže, vše pod taktovkou Jakuba Hruší.

autor: Jaroslav Kršík (akademie seniorů)

HUDRATAJ

INFORMAČNÍ OBČASNÍK
 ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY
 V HABARTOVĚ

vydává vlastním nákladem

Základní umělecká škola Habartov,
 okres Sokolov, příspěvková
 organizace

telefon:
 721 417 161
 359 807 447

adresa:
 Komenského 312
 357 09 Habartov

redakční rada:
 Miroslav Tvrz
 Lenka Tvrzová

distribuci zajišťuje ZUŠ Habartov
 toto číslo vychází 20. 12. 2022